

Οι Άγιοι Δισμύριοι (20.000) μάρτυρες που κάηκαν στη Νικομήδεια

/ [Βίοι Αγίων](#)

Τον 4ο αιώνα μ.Χ., επί Διοκλητιανού και Μαξιμιανού, οι χριστιανοί της Νικομήδειας ήταν αρκετά πολυπληθείς. Ο επίσκοπος Άνθιμος, άνδρας άξιος και με αυταπάρνηση, κοπίαζε νύχτα – μέρα για τις ψυχές των πιστών. Η πρόοδος αυτή των χριστιανών κέντρισε το φθόνο των ειδωλολατρών αρχόντων και θέλησαν να εξοντώσουν τη χριστιανική Εκκλησία, προπάντων στα μεγαλύτερα και πολυπληθέστερα κέντρα της. Σχεδίασαν λοιπόν, ανήμερα Χριστούγεννα να κάνουν γενική σφαγή των χριστιανών της Νικομήδειας.

Οι χριστιανοί είχαν μαζευτεί και πανηγύριζαν το κοσμοσωτήριο γεγονός της γεννήσεως του Χριστού. Ο επίσκοπος, μόλις πληροφορήθηκε ότι τους είχαν περικυκλώσει στρατός και όχλος ειδωλολατρών με όπλα και ρόπαλα, διέταξε να γίνει γρήγορα η κοινωνία των αχράντων Μυστηρίων. Έπειτα, βάπτισε τους κατηχουμένους, για να έχουν ασφαλή εφόδια στην αιώνια σωτηρία.

Τότε οι ειδωλολάτρες έβαλαν φωτιά στο ναό, με αποτέλεσμα να καούν χιλιάδες πιστοί. Το τραγικό αυτό γεγονός, αντί να μειώσει τον αριθμό των μελών της

Εκκλησίας, αντίθετα τον πολλαπλασίασε και χαλύβδωσε ακόμα περισσότερο το ηθικό των πιστών. Έτσι και στην περίπτωση αυτή αποδείχθηκε περίτρανα αυτό που είπε η κεφαλή της Εκκλησίας Ιησούς Χριστός: «και πύλαι άδου ου κατισχύσουσιν αυτής» (Ματθαίου, ιστ' 18). Ο θάνατος δηλαδή και οι οργανωμένες δυνάμεις του κακού, δε θα υπερисχύσουν, ούτε θα κατανικήσουν την Εκκλησία, που είναι αιώνια και αθάνατη.

(Συναξαριακή πηγή, μαζί με τη μνήμη των πιο πάνω Μαρτύρων, αναφέρει και τη μνήμη των Αγίων Δημοσθένους, Δημοκλέους και Δημοκρίτου. Η ύπαρξη όμως των Αγίων αυτών είναι αμφίβολη, διότι τα ονόματά τους καθώς και βιογραφικά στοιχεία γι' αυτούς δεν αναφέρονται από καμία Αγιολογική πηγή. Ίσως είναι οι ίδιοι και συγχέονται με τους ομώνυμους τους Μάρτυρες της 10ης Απριλίου).

Άπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ήχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείον στράτευμα, πόλις αγία, περιούσιος λαός Κυρίου, ανεδείχθητε δισμύριοι Μάρτυρες, τη γαρ αγάπη αυτού δροσιζόμενοι, δια πυρός τον αγώνα ηνύσατε. Αλλ' αιτήσασθε, ελέους σοφοί τον πρύτανιν, δωρήσασθαι ημίν το μέγα έλεος.

Πηγή: www.saint.gr